

DAKI Programmeeropdracht 5: Toetsenspion

(Deze versie is van 13 oktober 2022, 16:38)

Je moet deze programmeeropdracht **zelf** en **alleen** maken. Je mag zeker met anderen overleggen over je aanpak, maar code van anderen bekijken of overnemen of zelf code delen met anderen is uitdrukkelijk niet toegestaan. Je moet je programma schrijven in C#, en inleveren via [DOMjudge](#).

1 Opdrachtbeschrijving

Je hebt een weekje geleden een toets gemaakt voor het vak Digitale Onderzetters voor Kennisintensieve Interjecties (DOKI), maar omdat je naar aanleiding van bepaalde opmerkingen van de docent het gevoel begint te bekruipen dat die toets niet onverdeeld naar behoren is verlopen, besluit je voorzorgsmaatregelen te nemen om jezelf (op een nogal kunstmatig intelligente manier) te helpen. Je plan is om in te breken in het Osiris account van je docent dr. Tamos Klas, zodat je je cijfer zult kunnen veranderen, mocht dat nodig blijken te zijn. Hiervoor moet je z'n wachtwoord hebben, dus je programmeert DAKIBOT om in te breken in de woning van je docent, die nog altijd soms thuis werkt, om op z'n laptop een 'keylogger' te installeren—[hardware](#) of [software](#) die toetsaanslagen registreert—om zo bijvoorbeeld een ingevoerd wachtwoord te kunnen achterhalen. Het nieuws van je inspanningen verspreidt zich als een lopend vuurtje, en je robot gaat ook voor al je vrienden en vriendinnen (en recursief voor die van hen, natuurlijk) aan de slag om ook bij hún docenten in te breken en keyloggers te installeren.

Het resultaat is dat je nu een hele hoop strings met toetsaanslagen hebt: één per wachtwoord van een docent. Nou hebben de docenten tijdens het invoeren van hun wachtwoord niet alleen letters en cijfers getikt, maar in al hun verwardheid ook de pijltjestoetsen gebruik om de cursor naar links of rechts te bewegen, en de backspace-toets om karakters te verwijderen. Gelukkig zijn ook al die toetsaanslagen geregistreerd, maar jij moet nu de wachtwoorden reconstrueren uit deze invoer-strings, en omdat het er nogal veel zijn, besluit je hier een programmaatje voor te schrijven. Ondanks je slinkse motieven is dr. Klas zo goedgehartig om je tegemoet te komen met een paar testcases op DOMjudge, zodat je je programma kunt testen.

2 Invoer en Uitvoer

De eerste regel van de invoer is een getal n : het aantal wachtwoorden (maximaal 1 000 000). Daarna volgen n regels met op elk van die regels een string met de toetsaanslagen, van maximaal 1 000 000 karakters. Docenten vinden namelijk lange wachtwoorden erg belangrijk, in het kader van veiligheid en adequate bescherming van persoonsgegevens van studenten, maar ze zijn soms ook best verstrooid, en maken dan wel eens wat foutjes, die ze met pijltjestoetsen en backspace herstellen. Elke string bestaat uit een rij karakters van vier mogelijke typen:

hoofd- of kleine letter, of cijfer: zo'n karakter is onderdeel van het wachtwoord, tenzij dit karakter later verwijderd wordt. We gaan uit van een standaard tekstinvoer: het nieuwe karakter wordt ingevoegd op de plek van de cursor, en alle karakters rechts van de cursor schuiven een plek op. De cursor staat hierna direct rechts van het ingevoerde karakter.

“-”: het karakter ‘min’ representeert de backspace: als er een karakter direct links van de cursor staat wordt dit verwijderd.

“<”: het karakter ‘kleiner dan’ representeert pijltje naar links: de cursor wordt 1 karakter naar links verplaatst, als dat mogelijk is, anders blijft de cursor staan.

“>”: het karakter ‘groter dan’ representeert pijltje naar rechts: de cursor wordt 1 karakter naar rechts verplaatst, als dat mogelijk is, anders blijft de cursor staan.

De uitvoer moet bestaan uit n regels: voor elke rij toetsaanslagen het gereconstrueerde wachtwoord. Het gereconstrueerde wachtwoord bestaat altijd uit minstens 1 karakter, en uit maximaal 1 000 000 karakters.

3 Voorbeeld

Bij de volgende invoer:

```
2
ThIsIsG3h31m
<<d<okl-i>akl<->-i<k>>
```

hoort de volgende uitvoer:

```
ThIsIsG3h31m
okidaki
```

Merk op dat in het tweede voorbeeld eerst twee keer op het pijltje naar links is gedrukt, maar aangezien de cursor nog aan het begin van de regel staat heeft dit geen effect. Loop vooral het tweede voorbeeld stap-voor-stap door, zodat je begrijpt hoe het wachtwoord wordt gereconstrueerd uit de inputstring. Dat is ook wat je programma zal moeten kunnen, en dan natuurlijk ook voor andere strings.

4 Implementatie eisen

Omdat de ingevoerde wachtwoorden nogal lang kunnen zijn, is het van belang dat alle operaties efficiënt geïmplementeerd worden. Hiervoor moet je gebruik maken van **je eigen implementatie van een stack** als een **verzameling van elementen** die met pointers aan elkaar verbonden zijn (dus niet als array van elementen). Je moet dus een stack maken die bestaat uit element objecten. Dat houdt in dat je ook een `class StackElement` (of zoiets dergelijks) moet maken, zodat je daar nieuwe objecten van kunt aanmaken als je ze nodig hebt.

Je kunt hiervoor in C# een ‘inner class’ definiëren. Het voorbeeld in de [C# programming guide over ‘nested types’](#) maakt het gebruik hiervan duidelijk, kijk ook naar de [Design guidelines voor nested types](#). Zo’n element klasse schrijven als nested type is net en handig, maar niet noodzakelijk.

Je stack klasse moet *herbruikbaar* zijn. Dat wil zeggen dat je binnen de stack klasse alleen code moet schrijven die met de stack zelf te maken heeft, zoals methodes als `Push`, `Pop` en dergelijke, en niet met de verwerking van tekens, die *niet* binnen de stack gebeurt, maar erbuiten. De verwerking van symbolen *buiten* de stack klasse leidt dan tot het aanroepen van methodes *van* de stack klasse.

5 Hints, Tips

Het is belangrijk eerst weer goed over je ontwerp na te denken. Wat moet er gebeuren, en wat heb je (qua datastructuren) tot je beschikking? De plek van de cursor is natuurlijk erg belangrijk, die verandert door de “<” en “>”, en bepaalt wat er op welke plek wordt toegevoegd (een letter of cijfer) of verwijderd (als backspace is gedrukt).

- Je moet de karakters die je tegenkomt stuk voor stuk verwerken, door slim gebruik te maken van je stack klasse.
- Denk goed na over de complexiteit van elke operatie. Het is bij deze opdracht gemakkelijk om een oplossing te schrijven die te traag is. De invoerstrings kunnen dermate lang zijn dat je je *niet meer dan een constante hoeveelheid werk per invoerkarakter* kunt veroorloven.
- In C# kun je de individuele karakters in een string `myString` bereiken met directe adressering.

```
for (int karakter = 0; karakter < myString.Length; karakter++) {  
    // doe iets met het karakter myString[karakter]  
}
```

Omdat de String klasse van C# de `IEnumerable` interface implementeert, krijg je er ook een `foreach` construct bij. Bij *Modelleren en Programmeren* heb je kennis gemaakt met het `switch` statement, dat heel handig kan zijn als je wil kiezen wat je moet doen bij verschillende typen karakters in de invoerstring (“<”, “>”, “-”, of ‘iets anders’). Je vindt er ook uitleg over in dit [C# tutorial](#).

- Met de `Console.WriteLine` methode in C# kun je één karakter naar de uitvoer kunt schrijven. Maar bij deze opgave kan het aantal karakters in de uitvoer zó groot worden dat dat *te traag* is, waardoor je in DOMjudge een `TIMELIMIT` krijgt. Maak in plaats daarvan met behulp van de `C# StringBuilder` klasse (hier is een [tutorial](#)) eerst een `StringBuilder` object (genaamd `wachtwoord`, bijvoorbeeld) dat je, als je klaar bent, in één keer naar de uitvoer schrijft met `Console.WriteLine(wachtwoord)`.